

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 507

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 15 mai 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 134 din 2 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549 ¹ alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală	2–5
Decizia nr. 180 din 16 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (1) din Codul de procedură civilă	6–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
700/68. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne nr. 874/81/2020 privind instituirea obligativității purtării măștii de protecție, a triajului epidemiologic și dezinfectarea obligatorie a mâinilor pentru prevenirea contaminării cu virusul SARS-CoV-2 pe durata stării de alertă	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 134**

din 2 martie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (1) și (5)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Sița și Pepa Sița în Dosarul nr. 1.620/2/2019 (778/2019) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.246D/2019.

2. La apelul nominal răspunde apărătorul autoarei excepției Pepa Sița, domnul avocat Valentin Aldea, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.725D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (5) și ale art. 549¹, în ansamblul său, din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Hotel Dacia — S.R.L. în Dosarul nr. 2.961/115/2018 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea a depus la dosar un set de înscrisuri, iar partea Ilie Cristescu a comunicat o cerere prin care solicită judecarea în lipsă a excepției de neconstituționalitate.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.725D/2019 la Dosarul nr. 1.246D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosar.

7. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Reține că, reglementând doar cu privire la procuror calitatea de titular al dreptului de a sesiza judecătorul de cameră preliminară în vederea desființării unui înscris, legiuitorul s-a plasat în marja sa de apreciere, în virtutea rolului constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) din Constituție. Nu se poate aprecia că introducerea acțiunii având un atare obiect este lăsată la arbitriul procurorului, de vreme ce, doar după adoptarea unei soluții de clasare sau de renunțare la urmărirea penală,

confirmată de judecătorul de cameră preliminară, se poate sesiza judecătorul de cameră preliminară cu o cerere de desființare de înscrisuri. Invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 299 din 4 mai 2017, paragrafele 22 și 23.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea F/CP din 18 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.620/2/2019 (778/2019), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (1) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Ioan Sița și Pepa Sița în cauza având ca obiect desființarea totală a unei procuri și desființarea parțială a unui contract, acțiunea fiind formulată, în temeiul art. 21 din Constituție, de către autori.

9. Prin Încheierea din 24 mai 2019 pronunțată în Dosarul nr. 2.961/115/2018, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (5) și ale art. 549¹, în ansamblul său, din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Societatea Hotel Dacia — S.R.L. în cauza având ca obiect desființarea totală a unor înscrisuri.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia, din Dosarul Curții nr. 1.246D/2019, susțin, în esență, că în lipsa accesului la procedura prevăzută de art. 549¹ din Codul de procedură penală, persoana vătămată are dreptul de a se adresa instanței civile pentru constatarea nulității absolute a înscrisului în cauză, însă, în fața acestei din urmă instanțe, acțiunea în constatarea nulității este evaluabilă în bani și se taxează conform art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, taxe care se plătesc anticipat, conform art. 33 din același act normativ. Spre deosebire de acțiunea civilă, persoana vătămată, care ar avea acces la procedura prevăzută de art. 549¹ din Codul de procedură penală, nu trebuie să plătească taxa judiciară de timbru. În plus, susțin că promovarea unei acțiuni la instanța civilă după împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale presupune inițierea și parcurgerea unei proceduri judiciare cu o întindere cronologică semnificativă, care, adunată cu durata procedurii penale parcurse deja, prelungește, într-un mod nerezonabil, termenul de soluționare a cauzei în privința persoanei vătămate.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia din Dosarul Curții nr. 1.725D/2019 susține, în esență, că dispozițiile art. 549¹ din Codul de procedură penală, în ansamblu, sunt neconstituționale, întrucât nu stabilesc un termen în care poate fi exercitată acțiunea, fiind lăsat la arbitriul procurorului momentul în care urmează să sesizeze instanța de judecată cu privire la desființarea unor înscrisuri, fără a ține cont de data la care acestea au fost întocmite. De asemenea, susține că normele procesual penale criticate aduc atingere și principiului egalității în fața legii, câtă vreme persoana

vătămată în procesul penal nu ar putea solicita desființarea sau anularea înscrisurilor decât în cazul în care inculpatul este trimis în judecată sau, pe cale separată, în fața instanței civile în cadrul termenului de prescripție extinctivă reglementat de lege, pe când Ministerul Public beneficiază de posibilitatea de a solicita oricând desființarea aceluiași înscrisuri în urma clasării, fără a-i fi impus un termen în care să-și exercite această prerogativă. Totodată, susține că singura soluție pe care, în mod aparent, ar putea-o pronunța judecătorul de cameră preliminară sesizat cu propunerea de desființare a unui înscris în urma clasării este cea prevăzută de art. 549¹ alin. (5) lit. b) din Codul de procedură penală, când admite propunerea și dispune confiscarea bunurilor sau, după caz, desființarea înscrisului.

12. Curtea de Apel București — Secția a II-a penală opinează, în Dosarul Curții nr. 1.246D/2019, că excepția de neconstituționalitate nu este fondată. Apreciază că dispozițiile art. 549¹ alin. (1) din Codul de procedură penală nu încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la calitatea legii, în condițiile în care prevederile legale criticate sunt precise, clare, neechivoce, previzibile și accesibile, nefiind de natură să ducă la adoptarea unor soluții diferite de către instanțele de judecată. Totodată, consideră că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât prevederile criticate nu instituie o discriminare între justițiabili aflați în aceeași situație, în sensul prefigurat prin jurisprudența Curții Constituționale, de vreme ce nicio persoană vătămată nu poate sesiza judecătorul uzând de procedura prevăzută la art. 549¹ alin. (1) din Codul de procedură penală. Observă că procedura reglementată de dispozițiile art. 549¹ alin. (1) din Codul de procedură penală nu reprezintă o modalitate pentru persoanele vătămate de a alege alternativ calea procesului civil ori calea procesului penal (ce presupune neplata unor taxe de timbru), în funcție de situație și interesul particular al acestora. Sub acest aspect, judecătorul apreciază că rațiunea legii nu este aceea de a crea pentru persoanele vătămate posibilitatea de a formula plângeri penale pentru fapte prescrise, spre exemplu, urmând ca, în urma adoptării soluției de clasare, să se adreseze instanței penale, potrivit dispozițiilor art. 549¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, evitând plata unor taxe de timbru. Dimpotrivă, legea acordă procurorului o marjă de apreciere tocmai având în vedere rolul constituțional al acestuia, reglementat de dispozițiile art. 131 alin. (1) din Constituție. Ca atare, reține că, în exercitarea rolului său constituțional, procurorul va dispune sesizarea judecătorului pentru desființarea unor înscrisuri, potrivit dispozițiilor art. 549¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, ori de câte ori este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor, ținând seama și de necesitatea ca acesta să acționeze în funcție de probele administrate în dosar, ce ar putea fundamenta convingerea sa că anumite înscrisuri sunt supuse desființării. Apreciază că dispozițiile criticate nu încalcă nici dispozițiile art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție și nici dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, vizând dreptul la un proces echitabil, în componenta accesului liber la o instanță. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr. 266 din 7 mai 2014) potrivit căreia accesul liber la justiție reprezintă facultatea fiecărei persoane de a se adresa unei instanțe judecătorești pentru apărarea drepturilor sale sau valorificarea intereselor sale legitime. Observă că, după cum au admis și autorii excepției, aceștia se pot adresa liber instanței civile pentru a solicita desființarea unor înscrisuri, nici dispozițiile Constituției și nici cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale neconsacrând dreptul persoanelor de a se adresa direct

instanței penale pentru soluționarea unor aspecte civile, atunci când acestea apreciază că s-ar fi comis infracțiuni, în condițiile în care procurorul a dispus, în cadrul urmăririi penale, soluții de neprimire în judecată.

13. Tribunalul Timiș — Secția penală opinează, în Dosarul Curții nr. 1.725D/2019, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, cu privire la soluțiile ce pot fi pronunțate, constată că argumentele autoarei excepției pornesc de la o interpretare gramaticală greșită a acestora. Reține că dispozițiile menționate conferă judecătorului de cameră preliminară posibilitatea de a respinge atât propunerea procurorului de luare a măsurii de siguranță a confiscării speciale, cât și pe cea de desființare a unui înscris. În ceea ce privește momentul sesizării de către procuror a judecătorului de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau desființării unui înscris ca urmare a unei soluții de clasare, observă că, deși dispozițiile art. 549¹ alin. (1) din Codul de procedură penală nu prevăd în mod expres un termen de decădere, acestea stipulează faptul că sesizarea are loc după expirarea termenului prevăzut la art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală ori, după caz, la art. 340 din Codul de procedură penală sau după pronunțarea hotărârii prin care plângerea a fost respinsă ori prin care a fost confirmată ordonanța de renunțare la urmărire penală. Prin urmare, reține că momentul sesizării judecătorului de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris nu este unul arbitrar.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

15. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile art. 549¹ alin. (1) și (5) și ale art. 549¹, în ansamblul său, din Codul de procedură penală. Având în vedere motivele de neconstituționalitate formulate de autori, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 549¹ alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „(1) *În cazul în care procurorul a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală, confirmată de judecătorul de cameră preliminară, și sesizarea judecătorului de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris, ordonanța de clasare sau, după caz, ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărire penală confirmată de judecătorul de cameră preliminară, însoțită de dosarul cauzei, se înaintează instanței căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, după expirarea termenului prevăzut la art. 339 alin. (4) ori, după caz, la art. 340 sau după pronunțarea*

hotărârii prin care plângerea a fost respinsă ori prin care a fost confirmată ordonanța de renunțare la urmărire penală. [...] (5) Judecătorul de cameră preliminară, soluționând cererea, poate dispune una dintre următoarele soluții: a) respinge propunerea și dispune, după caz, restituirea bunului ori ridicarea măsurii asigurătorii luate în vederea confiscării; b) admite propunerea și dispune confiscarea bunurilor ori, după caz, desființarea înscrisului. [...]"

18. Autorii excepției din Dosarul Curții nr. 1.246D/2019 susțin că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil. De asemenea, invocă și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Autoarea excepției din Dosarul Curții nr. 1.725D/2019 susține că dispozițiile art. 549¹ din Codul de procedură penală contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și art. 124 alin. (2) potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. De asemenea, invocă și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 47 paragraful 2 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Cât privește dispozițiile art. 549¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, invocă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți fundamentale și ale art. 124 alin. (2) și (3), potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea reține că, prin Decizia nr. 299 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 11 august 2017, a respins ca neîntemeiată critica privind nerecunoașterea dreptului persoanei vătămate de a sesiza judecătorul de cameră preliminară cu o cerere de desființare a unor înscrisuri.

21. În motivarea soluției sale, Curtea a constatat că reglementarea calității de titular a procurorului în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris este justificată prin aceea că el este cel care dispune soluția în ceea ce privește rezolvarea acțiunii penale. De asemenea, Curtea a constatat că, în calitate de reprezentant al intereselor generale ale societății, procurorul apără ordinea de drept, drepturile și libertățile cetățenilor — rol esențial în activitatea judiciară, consacrat de art. 131 din Constituție. Or, între formele concrete prin care Ministerul Public își îndeplinește rolul consacrat de norma constituțională precitată se află și sesizarea instanțelor judecătorești, potrivit art. 63 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, în condițiile în care art. 67 alin. (1) din același act normativ stabilește că procurorul are „rol activ în aflarea adevărului”.

22. Așadar, Curtea a reținut că, în actuala reglementare procesual penală, procurorul nu va mai dispune cu privire la confiscarea specială în cazul emiterii unei soluții de netrimitere în judecată, ci va sesiza judecătorul de cameră preliminară și, de asemenea, nu va mai sesiza instanța civilă cu propunere de desființare totală sau parțială a unui înscris, ci judecătorul de cameră preliminară. Așa încât, în cazul confiscării sau desființării

unui înscris, în ipoteza clasării, legea procesual penală în vigoare reglementează o procedură în care procurorul are calitatea de titular al cererii formulate în acest sens, îndreptată către judecătorul de cameră preliminară. Doar procurorul poate sesiza judecătorul de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris, dispoziția de sesizare va fi menționată în ordonanța de clasare, respectiv de renunțare la urmărirea penală, înaintarea acesteia împreună cu dosarul de urmărire penală urmând să se facă în termenul reglementat în art. 549¹ alin. (1) din Codul de procedură penală.

23. Curtea a reținut, totodată, că, întrucât sesizarea judecătorului de cameră preliminară este o dispoziție distinctă în cadrul ordonanței procurorului, aceasta va fi motivată separat prin indicarea motivelor pentru care se solicită confiscarea bunului sau desființarea înscrisului, precum și a temeiului juridic al solicitării, astfel încât persoanele interesate care vor fi încunoștințate de declanșarea acestei proceduri să își poată formula apărările în fața judecătorului de cameră preliminară.

24. De asemenea, Curtea a constatat că, în ipoteza în care procurorul nu dispune sesizarea judecătorului de cameră preliminară, întrucât nu există indicii din care să rezulte că înscrisul este fals, persoana interesată ar putea supune acest aspect analizei procurorului ierarhic superior, prin formularea unei plângeri, în temeiul art. 336 din Codul de procedură penală. În aceeași ipoteză menționată, persoana care justifică un interes în vederea desființării unui înscris poate sesiza instanța civilă cu cerere de chemare în judecată având ca obiect anularea unui act juridic cu privire la care procurorul a apreciat că nu are caracter fals, astfel încât aceasta va avea posibilitatea de a administra probe într-o procedură contradictorie, cu respectarea dreptului fundamental la un proces echitabil.

25. În aceste condiții, Curtea a constatat că, reglementând doar cu privire la procuror calitatea de titular al dreptului de a sesiza judecătorul de cameră preliminară în vederea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale sau a desființării unui înscris, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, s-a plasat în marja sa de apreciere, având în vedere că, prin lege, poate stabili procedura de judecată, așadar, poate institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, alegerea mijloacelor procedurale prin care se îndeplinește justiția urmând să permită respectarea imperativelor art. 21 din Constituție. Or, deși nu li se recunoaște dreptul de a sesiza judecătorul de cameră preliminară, persoana interesată, inclusiv persoana vătămată au suficiente garanții în vederea respectării dreptului lor de acces la justiție și dreptului la un proces echitabil.

26. Întrucât nu au apărut elemente noi, care să impună reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

27. Curtea constată, totodată, că susținerile autoarei excepției din Dosarul Curții nr. 1.725D/2019 — potrivit cărora normele procesual penale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu stabilesc un termen în care procurorul să sesizeze judecătorul de cameră preliminară cu privire la desființarea unor înscrisuri — sunt neîntemeiate, în condițiile în care alin. (1) al art. 549¹ din Codul de procedură penală prevede că ordonanța de clasare sau, după caz, ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărire penală confirmată de judecătorul de cameră preliminară, însoțită de dosarul cauzei, se înaintează instanței căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, după expirarea termenului prevăzut la art. 339 alin. (4) (20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția) ori, după caz, la art. 340 (20 de zile de

la comunicarea soluției prim-procurorului, procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorului șef secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a procurorului ierarhic superior sau 20 de zile de la data la care trebuia soluționată plângerea, dar nu mai târziu de 20 de zile de la data comunicării modului de rezolvare) sau după pronunțarea hotărârii prin care plângerea a fost respinsă ori prin care a fost confirmată ordonanța de renunțare la urmărire penală. Așadar, din coroborarea dispozițiilor art. 549¹ din Codul de procedură penală cu prevederile art. 318, respectiv ale art. 340 și 341 din același act normativ, Curtea reține că, în cazul în care procurorul a dispus clasarea sau renunțarea la urmărirea penală, acesta va sesiza mai întâi judecătorul de cameră preliminară cu privire la confirmarea renunțării la urmărirea penală, respectiv va aștepta să se soluționeze plângerea împotriva soluției de clasare ori să expire termenul prevăzut de lege pentru formularea plângerii, după care va sesiza judecătorul de cameră preliminară pentru a dispune confiscarea specială sau desființarea unui înscris. În aceste condiții, Curtea reține că sesizarea judecătorului de cameră preliminară pentru a se pronunța asupra confiscării bunurilor sau desființării unui înscris poate avea loc după expirarea termenelor prevăzute de lege pentru a se formula plângere împotriva soluției de clasare sau, în situația în care a fost formulată o asemenea plângere la judecătorul de cameră preliminară, după pronunțarea unei soluții cu privire la această plângere, precum și după confirmarea de către judecătorul de cameră preliminară a soluției de renunțare la urmărirea penală, așa încât Curtea constată că susținerile autoarei excepției sunt neîntemeiate.

28. Cu privire la susținerile potrivit cărora dispozițiile art. 549¹ alin. (5) din Codul de procedură penală — care reglementează soluțiile ce pot fi pronunțate de judecătorul de cameră preliminară — fac referire la posibilitatea de respingere a propunerii procurorului doar în cazul solicitării de luare a măsurii de siguranță a confiscării speciale, Curtea constată că sunt neîntemeiate, în condițiile în care dispozițiile procesual penale criticate conferă judecătorului de cameră preliminară posibilitatea de a respinge atât propunerea procurorului de luare a măsurii de siguranță a confiscării speciale, cât și pe cea de desființare a unui înscris. Atât lit. a), cât și lit. b) ale alin. (5) al

art. 549¹ din Codul de procedură penală reglementează soluția de respingere ori de admitere a propunerii procurorului, care vizează, deopotrivă, confiscarea bunurilor ori desființarea înscrisului, în timp ce conjuncția „și” introduce măsurile subsecvente acestora și care urmează a fi dispuse de judecătorul de cameră preliminară. Astfel, judecătorul de cameră preliminară, soluționând cererea procurorului, poate admite propunerea privind confiscarea bunurilor ori desființarea înscrisului și dispune, după caz, confiscarea bunurilor ori desființarea înscrisului [lit. b)], după cum poate respinge propunerea privind confiscarea bunurilor ori desființarea înscrisului [lit. a)], iar, în ipoteza respingerii cererii de confiscare a bunurilor poate dispune, după caz, restituirea bunului ori ridicarea măsurii asigurătorii luate în vederea confiscării.

29. Referitor la sesizarea privind desființarea unui înscris, în cazul clasării sau renunțării la urmărirea penală, Curtea constată că ordonanța de clasare sau, după caz, ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală reprezintă actul prin care judecătorul de cameră preliminară este sesizat, propunerea de desființare a înscrisului având un fundament probator în dosarul de urmărire penală pe baza căruia judecătorul de cameră preliminară, în procedură contradictorie, va soluționa sesizarea, administrând, fie din oficiu, fie la cererea părților, probele necesare, utile și pertinente cauzei. Statuând însă asupra fondului cauzei (astfel cum a reținut Curtea în Decizia nr. 166 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 21 aprilie 2015), judecătorul de cameră preliminară va pronunța o încheiere prin care va admite ori va respinge sesizarea formulată de procuror, atât în cazul confiscării bunurilor, cât și în ipoteza desființării de înscrisuri.

30. Așa încât, având în vedere considerentele reținute anterior, Curtea constată că susținerile autoarei excepției sunt nefondate, în condițiile în care, soluționând propunerea procurorului cu privire la desființarea totală sau parțială a unui înscris, în temeiul normelor procesual penale ale art. 549¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară poate pronunța atât soluția de admitere, cât și soluția de respingere a sesizării astfel formulate, în acord cu dispozițiile constituționale invocate.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Sița și Pepa Sița în Dosarul nr. 1.620/2019 (778/2019) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și de Societatea Hotel Dacia — S.R.L. în Dosarul nr. 2.961/115/2018 al Tribunalului Timiș — Secția penală și constată că dispozițiile art. 549¹ alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și Tribunalului Timiș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 180

din 16 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (1)
din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 143 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(1) *La solicitarea celui interesat, completul de judecată poate dispune, dacă este cazul, suspendarea judecării procesului, cu darea unei cauțiuni în cuantum de 1.000 lei. Pentru motive temeinice, suspendarea poate fi dispusă în aceleași condiții, fără citarea părților, chiar înainte de primul termen de judecată.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate nu indică textele de referință pretins a fi încălcate.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia determină neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate prin raportarea acestora la cele ale art. 142 alin. (1) și ale art. 145 alin. (2) din Codul de procedură civilă, fără a indica vreun text sau principiu constituțional pretins încălcat, susținând că este mult prea mare cuantumul cauțiunii, iar textul criticat este „de prisos”.

14. Aceste susțineri nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, iar potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]*”.

15. Prin urmare, Curtea reține că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu compararea unor prevederi legale dintr-o lege ori a prevederilor mai multor legi între ele. Așadar, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea unor prevederi legale dintr-o lege ori a prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 409 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 august 2014, paragraful 23, și Decizia nr. 463 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 21 iunie 2011.

16. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

17. Referitor la invocarea direct în fața Curții, prin notele scrise depuse, a pretensei contrarietăți între textul legal criticat și dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.313

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Melinescu în Dosarul nr. 149/1/2018 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 812D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosarul cauzei note scrise prin care solicită admiterea acesteia, precum și judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât nu este motivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 16 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 149/1/2018, **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Marin Melinescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de suspendare a judecării unei cauze a cărei strămutare s-a cerut.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt „de prisos” și neconstituționale în raport cu art. 142 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care, la rândul său, este completat prin dispozițiile art. 145 alin. (2) din Codul de procedură civilă. În opinia autorului, cuantumul cauțiunii este exagerat de mare în raport cu cererea formulată.

7. **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, având în vedere și Decizia Curții Constituționale nr. 558 din 16 octombrie 2014.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012), invocarea în susținerea excepției a unor dispoziții constituționale direct în fața Curții, și nu în fața instanței judecătorești, contravine art. 10 alin. (2) și art. 29 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992, întrucât cadrul

procesual specific excepției de neconstituționalitate rezultă din încheierea de sesizare și din motivarea scrisă a autorului, iar aceasta din urmă nu poate fi completată în fața Curții Constituționale cu elemente noi ce nu au fost puse în discuția părților în fața instanței judecătorești.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Melinescu în Dosarul nr. 149/1/2018 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

Nr. 700 din 15 mai 2021

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Nr. 68 din 15 mai 2021

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne nr. 874/81/2020 privind instituirea obligativității purtării măștii de protecție, a triajului epidemiologic și dezinfectarea obligatorie a mâinilor pentru prevenirea contaminării cu virusul SARS-CoV-2 pe durata stării de alertă

În temeiul prevederilor art. 5 alin. (2) lit. d) și ale art. 13 lit. a) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 1 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 531/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 13 mai 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. IM 1.536/15.05.2021 al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

ministrul sănătății și ministrul afacerilor interne emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne nr. 874/81/2020 privind instituirea obligativității purtării măștii de protecție, a triajului epidemiologic și dezinfectarea obligatorie a mâinilor pentru prevenirea contaminării cu virusul SARS-CoV-2 pe durata stării de alertă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 22 mai 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

p. Ministrul sănătății,
Monica-Emanuela Althamer,
secretar de stat

— În anexa „Instrucțiuni generale privind măsurile de igienă”, la capitolul I „Portul măștii”, punctul 2, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) angajatul este singur în birou;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul afacerilor interne,
Raed Arfat,
secretar de stat

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPEM (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

